

Päivi Hirvonen: Alku - The Beginning

ROOTSTIME.BE: 2/2018

We trekken weer maar eens naar Finland, waar we vandaag wat schrijven over de soloplaat, die Päivi Hirvonen, mede bandlid van Maija Kauhanen in Okra PLayerground, zopas liet verschijnen. Dat die plaat, net als die van Maija, uitkomt op het Duitse Nordic Notes label, is helemaal geen toeval: die mensen zijn stilaan supergespecialiseerd geraakt in alles wat zich op muzikaal vlak afspeelt daar in het Noorden van ons continent. Heel vaak zijn dat dingen, die ongebruikelijk klinken in onze oren, heel vaak zijn dat heel aangename verrassingen, even vaak gaat het om muziek van vrouwen en als we 't over Finland hebben, lijkt de kans méér dan één op twee, dat het om een vrouwelijke artieste gaat. Dat vrouwen het sterke geslacht zijn, weten we allemaal, al doen sommige mannen levenslang hun best om die werkelijkheid niet onder ogen te zien, maar dit terzijde.

Päivi Hirvonen dus, componiste, muziekpedagoge en vorser met een doctoraat over "solo performing and storytelling" "in the making", speelt viool en lier en zingt daarbij in die heerlijk onverstaanbare taal, die het Fins is. Päivi doet dit de hele plaat lang helemaal in haar eentje, zonder de hulp van welke andere muzikant of instrument ook: zes liederen en één instrumentaal ("Ruskatanssi") vloeiden allemaal uit haar pen en worden hier met een enorme overtuigingskracht gebracht: de zangeres heeft bakken charisma, speelt indrukwekkend viool en zingt op zodanig krachtige wijze dat je maar beter op goeie voet met haar kunt staan. Ik denk dat het geen goed idee is met haar ruzie te maken: verliezen doe je altijd...

Nochtans klinkt de plaat helemaal niet brutaal of zo, nee, 't is gewoon allemaal erg krachtig, zelfs als Päivi een inriest lied als "Eikä Mun Saisi Laulella" zingt: weemoed en heimwee spatten ervan af en toch wordt er op geen moment echt vocaal uitgehaald. Dat gebeurt wel in bij voorbeeld in "Viinanpiru", waarin de bijzonder kwalijke nevenwerkingen van de drank op de mens beschreven worden en dat bij momenten bijzonder veel weerhaken vertoont. Let op: ik bedoel niet dat Hirvonen op enig moment de "echte" melodie verlaat en de atonale toer op gaat of zo, nee! Integendeel veel van haar composities bevatten folky aandoende passages, maar het is het samengaan van stem, zang en instrument en -nu en dan- een elektronisch gemaakte loop, dat voor een heel bijzondere cocktail zorgt, die voor sommige mensen wellicht te sterk smaakt / klinkt.

Ik mocht het zelf ervaren: de hedendaagse Finse folk is ontzettend boeiend, maar je moet ze leren ontdekken, beetje bij beetje. Net zoals je voor je allereerste etentje buitenshuis ook niet meteen naar een driesterrenrestaurant hoeft te gaan: je moet je kennis, je ervaring langzaam aan opbouwen en je muzikale smaakpapillen moeten beetje bij beetje kunnen ontwikkelen. Dan ontdek je, zoals hier, een erg verfijnde muzikale schotel die bij uitstek in staat is je te bewijzen dat goeie muziek geen grenzen kent: deze plaat is strijdig met alle wetten die het muzieklandschap vandaag dirigeren. Päivi Hirvonen zal hier niet meteen honderdduizend exemplaren van verkopen, maar die mensen, die de plaat aanschaffen, zullen ongetwijfeld tot de klasse der fijnproevers behoren. Heerlijk debuut!

(Dani Heyvaert)